

**МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНО-
ТВОРЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ОСВІТНІХ
ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК : АНДРАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ**

*Рожнова Т. Є., к.п.н., професор
ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України*

У сучасних реаліях постає проблема забезпечення умов для творчого самовиявлення й особистісного розвитку і творчої самореалізації кожного громадянина України. Професійна діяльність сучасного педагога в умовах євроінтеграції української освіти ускладнюється та поповнюється новим змістом. Вимога до постійного особистісного та професійного зростання є чи не найважливішою для професії майбутнього викладача закладу вищої освіти. Тому розвиток професійно-творчих рис здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти постає наразі актуальною проблемою.

Наразі суспільство висуває високі вимоги до педагогів: ґрунтовні знання зі своєї спеціальності, готовність здобувати додаткову освіту, володіння педагогічними технологіями та навичками самостійної пізнавальної діяльності, широкий світогляд, здатність організувати свою роботу, вміння створювати модель професійної діяльності.

Управління інноваційною діяльністю в освіті в науковому світі тлумачиться: як організація процесу взаємодії суб'єктів освіти з метою забезпечення умов для системних змін у діяльності освітніх закладів, їхнього розвитку і покращення роботи, підвищення якості освіти, задоволення потреб споживачів освітніх послуг та забезпечення конкурентоспроможності освітніх закладів [1, с. 103].

Сучасні гуманістично-орієнтовані тенденції розвитку педагогічної

думки потребують трансформації ролі викладача ЗВО: із транслятора готових знань – в організатора процесу утворення знань, організатора власне своєї та освітньої діяльності студентів. Тому сьогодні мистецтво успішного педагога – здобуття умінь моделювати насамперед власний успіх, адже лише педагог може виховати успішну особистість, не викликає сумнівів.

Педагог у своїй професійній діяльності може розробити власну програму, зорієнтовану на успіх за такими напрямками: 1) розвиток інтелекту; 2) формування професійних умінь (як ефективно (успішно) ставити цілі, вибирати методи і форми їх успішного досягнення; уміння аналізувати правильність постановки цілей, методів їх досягнення); 3) самовиховання позитивно-успішної особистості (формування мотивації бути успішним; розвиток волі, виховання впевненості в досягненні цілей, формування соціальних умінь, тобто як успішно спілкуватися з зі здобувачами вищої освіти, колегами, друзями).

Вища школа завжди була одним із основних виховних інститутів суспільства та в сучасних умовах все більшого значення набуває її роль у вихованні студентської молоді. Існує нагальна потреба пошуку нових підходів до виховання у вищій школі, запровадження нових методів впливу на самосвідомість молодшої людини. У ситуації, що склалася, важливу роль відіграють саме викладачі, які, власне, є тією силою, що здатна впливати на молодь.

На сучасному щаблі розвитку вищої цивілізації зростає роль особистості викладача як основного провідника значущої для суспільства інформації, головного чинника виховного процесу, зростає вагомість його позиції в суспільстві, адже через діяльність педагога та його вплив формується громадянин, зміцнюється інтелектуальний і духовний потенціал нації.

Традиційно основними завданнями наставників вважаються

згуртування колективу студентської групи, допомога студентам адаптуватися до умов навчання у вищій школі, а також до умов майбутньої професійної діяльності, залучення студентів до громадського життя вищого навчального закладу. Пріоритетом у сучасній педагогіці та психології стає підхід до виховання як до створення умов для саморозвитку особистості майбутнього фахівця, професіонала, високоосвіченої і культурної людини.

Процес моделювання процесу управління професійно-творчим розвитком майбутніх магістрів освітніх, педагогічних наук зумовлений раніше визначеною метою та орієнтоване на практичне застосування результатів. Він враховує сутність явища, яке моделюється, а також поставлену мету, яка визначає засоби реалізації завдань та впливає на результат. Моделювання траєкторії професійно-творчого розвитку майбутніх визначає необхідні для випускника спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» компетентності, види діяльності, зміст професійної освіти, освітні технології, засоби і форми організації навчального процесу.

Управління професійно-творчим розвитком майбутніх педагогів ґрунтується на принципах: науковості (передбачає врахування під час організації освітнього процесу в закладах освіти досягнень педагогіки, психології, методик викладання навчальних дисциплін, кібернетики тощо); демократизації; гуманізації; плановості; компетентності; цілеспрямованості; оптимізації; ініціативи й активності; об'єктивності в оцінці студентських навчальних досягнень; креативності тощо.

Професійно-творчий розвиток пов'язаний зі способом мислення у сфері управління людським потенціалом в освіті; з огляду на це постала необхідність освіти впродовж усього життя. Управління професійно-особистісним розвитком педагогічного персоналу – це процес цілеспрямованої реалізації стратегії управління в закладі вищої освіти, спрямований на формування певних компетентностей майбутніх педагогів

[2]. На наш погляд, здійснення професійної діяльності майбутнього викладача зумовлюється, передусім, організацією підготовки педагогів у закладі вищої освіти, її змістом та інноваційними технологіями, які використовують у педагогіці. Безперечно, майбутня педагогічна діяльність значною мірою залежить від рівня фахової підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти. У процесі професійної підготовки студенти мають усвідомити, що від якості планування власної праці педагога залежить структура його професійно-творчої діяльності та ефективність виконуваних ним фазових функцій.

Одним із завдань управління професійно-творчим розвитком майбутніх магістрів-педагогів є забезпечення методичного супроводу студентів у контексті формування та розвитку професійної компетентності, організації самоосвіти педагогів як засобу професійного саморозвитку.

Таким чином, моделювання процесу управління професійно-творчою діяльністю майбутніх магістрів освітніх, педагогічних наук – це складний процес педагогічного впливу на людину, яка набуває певного фаху, результатом якого є компетентність як інтегративна характеристика професійних та особистісних якостей, що відображають рівень знань, умінь і досвіду, достатній для здійснення функцій фахівця згідно з професійними стандартами. Важливо створити такі умови, які б стимулювали розвиток творчого потенціалу здобувачів вищої педагогічної освіти, сприяли їхній професійній самореалізації та підготовці до роботи в сучасній освітній системі.

Література:

1. Феномен інновацій: освіта, суспільство, культура: монографія / за заг. ред. В. Кременя. Київ, 2008. 472 с.
2. Bruner J. S. The Culture of Education. Cambridge, MA : Harvard University Press, 1996. 224 p.